

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. U0-19080507_89)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Gadebelysning

Gader

Gader/Brolægning og Brolægningsbidrag

Rets- og Politivæsen

Rets- og Politivæsen/Politivæsen

Rets- og Politivæsen/Retsvæsen i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 7. maj 1908 - side 14

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. U0-19080507_89)

Udenfor Dagsordenen meddelte Mikael Johansen, at det i § 29 i Tillæg til Politivedtægten omhandlede Paabud om Gitter eller Rækværk foran større Butiksruder havde vakt megen Uvilje ikke alene hos mange Grundejere, men ogsaa hos en Mængde handlende. Udgiften ved at anbringe det paabudte Rækværk vilde for enkelte Grundejere beløbe sig til henimod 800 Kr., og de handlende var ked af Rækværket, fordi de mente, det skæmmede Vinduesudstillingerne.

Han skulde indrømme, at Rækværket i Forvejen fandtes mange Steder, men adskillige Husejere havde ogsaa taget det ned, fordi Drengene hængte sig over det og derved let kom til at sparke Vinduerne itu. Kun hvor der var stor aaben Lyskasse, kunde Rækværket være til Nytte. Han vilde henstille til Brolægningsudvalget at forhandle med Politiet om at gennemføre Paabudet saa lempeligt som muligt, hvis det ikke helt kunde anuleres.

Vestesen hævdede, at der var Tilfælde, hvor Vinduerne kunde medføre Livsfare, og at Brolægningsudvalget i sin Tid nøje havde undersøgt Sagen. Den paabudte Foranstaltning var kun simpel og kunde ikke genere Købmanden i Fremvisning af hans Varer. Enkelte Steder kunde der maaske nok være særlige Forhold til Stede, men der kunde jo saa gøres Henstilling til Politiet, og skulde Sagen saa komme til Brolægningsudvalgets Erklæring, skulde den blive nøje undersøgt.

Mikael Johansen kunde ikke indrømme, at Rækværket skulde være nødvendigt uden i enkelte Tilfælde, og i Smaagaderne vilde det være ganske overflødigt.

Jakob Jensen fandt det mere nødvendigt at passe paa, at der ikke manglede Rister over Lyskasserne. Den korte Frist for Anskaffelsen af Rækværkerne gjorde disse mere kostbare. Maaske kunde der gøres noget for at faa Fristen forlænget.

Nørgaard syntes, at der burde været sat en ordentlig Frist; men naar Brolægningsudvalget vilde paatage sig at forhandle med Politiet, kunde Fristen vel ogsaa blive forlænget.

Mikael Johansen kunde stadig ikke se, hvad Gavn Stængerne foran Vinduerne kunde gøre, og troede sikkert, at Risterne over Lyskasserne havde langt større Betydning.

Magnus Nielsen oplyste, at der i Københavns Politivedtægt var indført et lignende Paabud, og at der paa de fleste af de i de senere Aar opførte Bygninger var Stænger for de store Vinduer. Det var meget hasarderet at sige, at de handlende skulde føle sig generet af det Rækværk, der i Grunden kun skulde være en Gelænderstang anbragt 3 Tommer fra Ruden. Selv for en meget stor Ejendom kunde en saadan Foranstaltning aldrig koste 800 Kr., og den ringe Afstand mellem Stangen og Ruden bevirkede, at Ungdommen ikke kunde bruge Stangen til at lave Krumspring ved. Fristen var maaske nok noget kort, men Politiet gik sikkert gerne med til at forlænge den, og for særlige Tilfælde kunde der jo dispenseres.

